

számolva megállapította, hogy a három nyugati megszálló hatalom közéletileg 5000 nemzetiszocialista bűnökkel vádolt személyt ítélte el.

A szovjet bíróságok jóval több ügyben ítéleztek. E perek között szerepelt Franz Jaeckelné, az Ostland SS és rendőrségének főparancsnokáé; az ő parancsnoksága alá kerültek a magyarországi „hontalan” zsidók, akiket 1941 augusztusában Kamenyec-Podolszkijban és környékén legyilkoltatott. Jaeckelnt 1946-ban kivégezték. A szovjet hatóságok által lefolytatott perek egyike-másika állítólag összefüggött a Szovjetunió kelet-németországi politikájával. Szovjet források szerint 1950 májusában még 13 532 különböző háborús cselekményekért elítélt személyt tartottak szovjet táborokban fogságban. A szovjet katonai bíróságok által elítélt személyek közül 1950 januárjában 10 513-at „büntetésletöltés végett átadtak a szovjet megszállási övezet hatóságainak”.¹¹³

A nyugati megszállási övezetekben 1945 vége felé újraelakultak a német bíróságok, a nemzetiszocialista pereket azonban az 1945. október 30-i, 4-es sz. ellenőrző bizottsági törvény nem engedte át illetékességi körükbe. Különösen a szövetségesek ellen elkövetett bűnök perügyeitől voltak eltiltva. Ezeket a korlátozásokat az 1949. november 23-i 13-as sz. szövetséges főbizottsági törvény hatályon kívül helyezte; ez a törvény 1950. január 1-jével lépett életbe. Nyugat-Németország bíróságai nagy számban indítottak eljárást nemzetiszocialista bűnök ügyében. Ide tartoztak a politikai ellenfeleknek a náci hatalomátvétel utáni eltüntetéseivel vádoltak vagy a külföldön elkövetett bűnökért felelősek.

1945 és 1965 között a nyugatnémet bíróságok 6115 személy ellen hoztak elmarasztaló ítéletet abból a 61 761-ből, akik ellen a közbírák vizsgálatot indítottak. A bűnösnek találtak közül 1949 végéig 4419-et ítélték el, 1954 végéig pedig 1425-öt. 1965 elején 13 892 személy ügyében nem fejeződött be még az eljárás, 542 személy esetében „időlegesen függesztették” az eljárást, mert a vádlott holléte ismeretlen volt, vagy a vonatkozó idegen kormány megtagadta a kiadását. Ezek közé a vádlottak közé tartozott Martin Bormann SS-Obergruppenführer, a Pártkancellária főnöke, Heinrich Müller SS-Gruppenführer, a Birodalmi Biztonsági Főhivatal IV. osztályának vezetője, Eichmann közvetlen fölöttese, valamint dr. Horst Schumann és dr. Josef Mengele auschwitzi orvosok.¹¹⁴

A magyar zsidók katasztrófáját tekintve a nyugatnémet bíróságokon lefolytatott perek közül Hermann A. Krumej, illetve Otto Hunsche, Eichmann magyarországi Sonderkommandójának két vezető tagja ellen folytatott per volt a leglényegesebb. Krumejt és Hunsché 1960-ban tartóztatták le először. Egy fellebbviteli bíróság szabadlábra helyezte őket, majd Hessen tartomány főügyészenek, dr. Fritz Bauernak a vádindítványára nyomán ismét letartóztatták őket. Az 1964. április 27-én, a Frankfurt